

Ο Κώστας Λαλιώτης με τον Μίμη Ανδρουλάκη κατά την παρουσίαση του βιβλίου «Πριν σβήσουν τα φώτα» που έγινε στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά

Το Πολυτεχνείο, η «Πανσπουδαστική Νο 8» και οι πληγές του παρελθόντος

ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΛΑΜΠΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οι πτυχές του αντιδικτατορικού αγώνα που αποκαλύπτει ο Μίμης Ανδρουλάκης στο βιβλίο του «Πριν σβήσουν τα φώτα» και η δήλωση Λαλιώτη για «ένα ιστορικό και συνάμα τραγικό πολιτικό λάθος» προκαλούν την οργή του Περισσού

Οι μαρτυρίες του Μίμη Ανδρουλάκη στο αυτοβιογραφικό του βιβλίο «Πριν σβήσουν τα φώτα» (εκδόσεις Πατάκη) για την ηρωική εξέγερση του Πολυτεχνείου αναδεικνύουν τις μεγαλύτερες πτυχές του αντιδικτατορικού αγώνα τον φρονητών με μια οπτική εκ των έσω, ενώ παράλληλα φωτίζουν πρόσωπα και γεγονότα και αναμοχλεύουν τις ανοιχτές πληγές του παρελθόντος. Με την απόσταση σχεδόν μισού αιώνα από τα συγκλονιστικά εκείνα γεγονότα που σημάδεψαν την αρχή της πτώσης της χούντας και την ανατροπή της επιχειρησμένης ψευδοφιλελευθεροποίησης του καθεστώτος, ο κ. Ανδρουλάκης, ένας εκ των πρωταγωνιστών εκείνων των ημερών ως μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής του Πολυτεχνείου, αναλαμβάνει το «φάρο» να μιλήσει για τα μεγαλύτερα αλλά και για τις «δευκείς σελίδες», όπως το τεύχος της «Πανσπουδαστικής Νο 8» της Αντι-ΕΦΕΕ, στην οποία πρωτοστατούσε η ΚΝΕ, που επί μακρόν αποτέλεσε αντικείμενο σφοδρών μετωπικών συγκρούσεων και αντιπαράθεσεων, αλλά και για τον άγνωστο συντάκτη της, τον άνθρωπο του «μετάκλητου οράματος», όπως τον αποκαλεί.

Αντιδράσεις από τον Περισσό
Η συμμετοχή στην παρουσίαση του βιβλίου την περασμένη Δευτέρα στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά του Κώστα Λαλιώτη, πρώην υπουργού του ΠΑΣΟΚ και

μέλους της Συντονιστικής Επιτροπής του Πολυτεχνείου, διήγειρε το πολιτικό ενδιαφέρον, αλλά και τα αντανακλαστικά του Περισσού, ο οποίος διερωτήθηκε για ποιον σκοπό «επιστρατεύθηκαν» Ανδρουλάκης και Λαλιώτης «για να αναπαράγουν ξεφτισμένες και αναμασμένες συκοφαντίες ενάντια στο ΚΚΕ» όσον αφορά την «Πανσπουδαστική Νο 8» που κυκλοφόρησε περίπου τρεις μήνες μετά την εξέγερση, δημοσιεύοντας στην τέταρτη σελίδα της την ανακοίνωση της αυτοαποκαλούμενης «Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα του Πολυτεχνείου» που κατηγγείλε την «προσχεδιασμένη εισβολή στο χώρο του Πολυτεχνείου την Τετάρτη, 14 του Νοεμβρίου, 350 περίπου οργανωμένων πρακτόρων της ΚΥΠ, σύμφωνα με το προβακατόριο σχέδιο του Ρουμιογάλη - Καραγιαννόπουλου, με βάση τις εντολές του παραμερισμένου τότε τέως προποδίκτου Παπαδόπουλου και της αμερικανικής CIA», ενώ σε άλλη σελίδα «στοχοποιούσε» ως «πράκτορα της ΚΥΠ» τον φοιτητή και μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής Διονύση Μαυρογιάννη.

Ο Κ. Λαλιώτης από τον «Πανσπουδαστική Νο 8»
«Δεν μπορούσαμε ούτε να το διανοηθούμε ότι ο συντάκτης επιδόσει, στην κορύφωση της ιωαννινδικής τρομοκρατίας, να προκαλέσει γενικευμένη κρίση εμπιστοσύνης μες στο φοιτητικό κίνημα ή να οδηγήσει εν

ψυχρό την ΚΝΕ στην πλήρη πολιτική απομόνωση από τις άλλες αντιδικτατορικές δυνάμεις» γράφει ο κ. Ανδρουλάκης, ενώ στο πλήγμα που επέφερε η «Πανσπουδαστική Νο 8» αναφέρθηκε και ο κ. Λαλιώτης: «Αποτυπώνεται ένα εξεζητημένο εξόφθαλμο ιστορικό και συνάμα τραγικό πολιτικό λάθος, ένα προκλητικό και συνάμα τραγικό ηθικό ολιόθημα ενός μικρού οίγουρα ξεκομμένου καθοδηγητικού πυρήνα» είπε κατά την παρουσίαση του βιβλίου παρόντων τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΑ Νίκου Ανδρουλάκη, του δημάρχου Πειραιά Γιάννη Μώραλη κ.ά. Για τον ίδιο το κείμενο αυτό βρισκόταν «σε κατάφορη αναντιστοιχία με τις αγωνιστικές παραδόσεις της ΚΝΕ και της Αντι-ΕΦΕΕ» που «ήταν εκεί στο Πολυτεχνείο από την πρώτη έως και την τελευταία στιγμή, πανταχού παρόντες μαζί με όλους εμάς και εμείς μαζί με αυτούς», όπως είπε με έμφαση.

Ο Περισσός για τον ρόλο της ΚΝΕ και του ΚΚΕ

Το ΚΚΕ μέσω του «Ριζοσπάστη» υποστήριξε ότι η περιβόητη καταγγελία που δημοσιεύθηκε στην «Πανσπουδαστική Νο 8» «είναι ανακοίνωση της Επιτροπής Κατάληψης του Πολυτεχνείου» και «αναφέρεται σε δράση προβακατόρων περιβόητη κατά της και εις οφέλους του Πολυτεχνείου και αποτελεί απάντηση στη συκοφαντική ανακοίνωση της δολοφρονικής ΕΣΑ για

το Πολυτεχνείο». «Το ότι η χούντα επιχειρήσει να χτυπήσει το αντιδικτατορικό φοιτητικό κίνημα και την εξέγερση του Πολυτεχνείου, εκτός από την άμεση καταστολή, σπείνοντας και προβακατόρες-ασφαλίτες, δεν μπορεί να είναι κάτι που να αμφισβητείται!» επισημαίνεται, ενώ για τον ρόλο της ΚΝΕ και του ΚΚΕ στη φάση της κλιμάκωσης του ξεσηκωμού των φοιτητών υπογραμμίζεται ότι από την πρώτη στιγμή «πήραν ξεκάθαρη θέση, τον χαιρετίσαν και τον υποστήριξαν» (Ανακοίνωση του ΠΓ, 15/11/73). «Στελέχη και μέλη του έπαιξαν πρωταγωνιστικό ρόλο στην οργάνωση του αγώνα, δίνοντας μάχη για τον προανατολιτικό και το περικομμένο του, ενάντια και στους ελιγμούς της χούντας, ενώ οι κομματικές δυνάμεις πρωτοστάτησαν στο κρίσιμο ζήτημα, να υπάρξει ενεργή, μαζική υποστήριξη από το εργατικό κίνημα» τόνισε ο Περισσός, απαντώντας στις αιχμές του κ. Ανδρουλάκη για «αρθρωμένες» στην καθοδήγηση του κόμματος το τμήμα της εξέγερσης και αιφνιδιασμό του «βραδυκίνητου μηχανισμού» του.

Ο άγνωστος συντάκτης και η «Συντονιστική Επιτροπή»

Κατά τον κ. Ανδρουλάκη δεν ήταν τίποτα άλλο παρά μια «ασύλληπτη λαθροχειρία» το γεγονός ότι ο συντάκτης του κειμένου αυτοαποκαλείται «Συντονιστική Επιτροπή» της κατάληψης του Πολυτεχνείου, ενώ για

τον ίδιο «φρανιάζει εξωφρενικό ότι το πρώτο πράγμα που σκέφτηκαν η Πανσπουδαστική και ο άγνωστος συντάκτης του κειμένου της λίγες ημέρες μετά τα συγκλονιστικά γεγονότα της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, με δεκάδες νεκρούς, ήταν ένα εμπρηστικό κείμενο πρακτορολογίας, χαφριδολογίας και προβακατορολογίας!». Όσον αφορά τον συντάκτη του κειμένου, ο κ. Ανδρουλάκης θεωρεί ότι δεν ήταν «θύμα οδηγών εκ των άνω» -κι αν πήρε μια γενική κατεύθυνση από τον Γραμματέα, αυτός την παραπέμπει ως τον παραλογισμό», εκμιά. «Όχι, δεν διάβασε και δεν ενέκρινε κανένα από τους «πάνο» την ψευδοεπίγραφη ανακοίνωση της «Συντονιστικής». Την έγραψε εν θερμώ στον ίδιο χώρο του παράνομου τυπογραφείου, μπροστά στον παντελώς αμέτοχο Λάκη Σταθάκη (α.σ.α: αδελφό του Γιώργου Σταθάκη, πρώην υπουργού του ΣΥΡΙΖΑ), ο οποίος απλώς τη στοιχειοθετούσε μηχανικά» γράφει ο κ. Ανδρουλάκης για τον «ευφράνταστο σκηνοθέτη των Αναβρύτων», τον «εξωριστό νέο ασπικής καταγωγής», το εξέχον μέλος της «απαράς της πλατείας Μαβίλη», «φωτογραφίζοντας» τον τότε γραμματέα της Οργάνωσης Σπουδάζουσας της ΚΝΕ Κώστα Τζιαντζή, ο οποίος δεν ξει πια. «Τη φορτώνει αποκλειστικά στον Κ. Τζιαντζή, ενώ ξέφρε καλά πως δεν είναι αυτό» θα γράψει σχετικά ο **Ευαγγέλιος Σκαμνιάκης** κατηγορώντας τον κ. Ανδρουλάκη ότι «ανα-

παράγει τη φιλολογία, την οποία απέκρουε όταν ήταν στέλεχος του ΚΚΕ, ότι διήθεν κατήγγειλε τους εξεγερθέντες ως προβακατόρες». Σημειώνει δε ότι το επίμαχο κείμενο «παρά τις στοιχείες που υπάρχουν ποτέ δεν αποδοκίμασε το Πολυτεχνείο ως έργο προβακατόριο». «Το αντίθετο. Ηδη η συμμετοχή όλης της οργάνωσης στην εξέγερση είναι γνωστή στον Ανδρουλάκη. Όπως, φαντάζομαι, η μάχη που δόθηκε από την πρώτη νύχτα για να δοθεί χαρακτηρισμός αντιδικτατορικός, αναμερικανικός στην εξέγερση, απαντώντας σε διάφορες δυνάμεις, μεταξύ αυτών και προβακατόρες – πώς να είναι άλλως; σε μια εξέγερση; Και η καθοριστική συμβολή του Κ. Τζιαντζή να μεταπραθούν εν συνεχεία τα φοιτητικά διεκδικητικά αιτήματα σε πολιτικά, αντιχουντικά και αναμερικανικά» υπογραμμίζει ο κ. Σκαμνιάκης, εξέχον μέλος εκείνης της ιστορικής «γενιάς» του Πολυτεχνείου και της ΚΝΕ. Στο θέμα παρενέβη και ο πρώην ευρωβουλευτής **Δημήτρης Δεσούλας**, από τα στελέχη του ΚΚΕ που συμμορεώθηκαν με τον Κώστα Τζιαντζή στο εγχείρημα του NAP μετά την αποχώρησή τους από το κόμμα το 1989. «Φανερός σκοπός του Ανδρουλάκη είναι να συκοφαντήσει, αμαρτήσει και μηδενίσει τον πρωταγωνιστικό ρόλο του Κώστα Τζιαντζή στο αντιδικτατορικό κίνημα, στη δημιουργία της Αντι-ΕΦΕΕ και της ΚΝΕ, στην ίδια την εξέγερση του Πολυτεχνείου» σημειώνει.